

РЕШЕНИЕ

№ 41010

гр. София, 08.12.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 65 състав, в публично заседание на 26.11.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ванина Колева

при участието на секретаря Ирена Йорданова, като разгледа дело номер **9674** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 10а, ал.4 вр. ал.1 от Закона за чужденците в Република България (ЗЧРБ).

Образувано е по жалба на Ф. Х. Ю./ FADL K. Y., [дата на раждане] , гражданка на Сирийската арабска република, чрез майка й М. А. М., в качеството й на законен представител, против отказ за издаване на виза D, издаден на 06.08.2025 по заявление IST 25018530V, подадено на 27.06.2025г, постановен от завеждащ консулската служба в Генералното консулство на Република България в И., Република Турция.

Жалбоподателят счита, че отказът за издаване на виза е незаконосъобразен, тъй като е необоснован, постановен е при съществено нарушение на административнопроизводствените правила, противоречи на матерпалноправните разпоредби и е в явно несъответствие с целите на закона. Твърди, че не е спазена изискуемата от закона форма, доколкото е постановен без да са посочени фактическите основания, обосновали издаването му и без да са изложени конкретни мотиви. Твърди още, че административният орган не е спазил задължението си по чл. 35 от АПК да изясни всички релевантни за случая факти и обстоятелства. Изтъква, че с отказа се засягат права и свободи, гарантирани от чл. 8 на Европейската конвенция за защита правата на човека (ЕКПЧ). Моли оспореният отказ да бъде отменен и преписката да бъде върната за ново разглеждане на искането й за виза за дългосрочно пребиваване. Не претендира присъждане на разноски.

Ответникът представя административната преписка. Чрез процесуалния си представител оспорва жалбата, като я счита за неоснователна и недоказана. Излага доводи за законосъобразност на оспорения отказ. Моли обжалването да бъде отхвърлено. Не претендира юрисконсулско

възнаграждение.

Административен съд София - град, като взе предвид доводите на страните и извърши преценка на събраните по делото доказателства, приема от фактическа и правна страна следното:

Със заявление № IST 25018530V, подадено на 27.06.2025г, жалбоподателката Ф. Х. Ю./ FADL K. Y., [дата на раждане] , гражданка на Сирийската арабска република, чрез майка ѝ М. А. М., в качеството ѝ на законен представител, е подала в Генералното консулство на Република България в И., Република Турция искане за издаване на виза тип "D", след като с Решение № 12195/ 22 11 2024г. председателят на ДАБ – МС е разрешил на баща ѝ да се събере на територията на Република България със съпругата и техните деца.

Към заявлението от страна на апликанта пред административния орган са представени: копие от паспорт; индивидуално извлечение от граждански регистър от Сирийската арабска република с превод на български език; застраховка; копие на карта на чужденец с хуманитарен статут на бащата на жалбоподателката Ю. Х. М.; Решение № 12195/ 22 11 2024г. на председателя на ДАБ при МС, с което разрешава на Ю. Х. М., сирийски гражданин от мъжки пол с предоставен хуманитарен статут в Република България да се събере на територията на Република България със своята съпруга Макар А. М. и техните деца М. Р. Х. Ю., Д. Х. Ю., Х. Х. Ю., Е. Х. Ю. и Ф. Х. Ю..

На 06.08.2025 г. е постановен обжалваният отказ, като в така представения по делото заверен препис на Приложение № 7, към чл.34, ал.1 от Наредбата за условията и реда за издаване на визи и определяне на визов режим (НУРИБОВР), поисканата виза е отказана на основание чл.10, ал.1, т.17, и т.24 от ЗЧРБ. Отбелязано е, че: „ Не доказва достоверно целта и условията на заявеното пребиваване. Въз основа на обобщена информация за представените документи и направени от апликанта изявления са налице основателни съмнения, че апликантът използва целта на пътуване като предлог за незаконна миграция.”

В хода на съдебното производство от МВР, дирекция "Миграция" и ДАНС са изискани съставените документи във връзка с проведената съгласувателна процедура по заявление за издаване на виза на Ф. Х. Ю./ FADL K. Y.. С писмо рег. № 536400-93330/18.10.2025 г. дирекция „Миграция“ – МВР (л.165) информира, че не изразява становище по издаване на виза „D“ при вземане на решение за събиране на семейства от ДАБ-МС.

С писмо рег. № М-10758/ 20.10.2025 г. зам.-председателят на ДАНС уведомява съда, че по подаденото от апликанта заявление за издаване на виза, ДАНС не е изразявала становище, няма изготвени писмени документи, относими към воденото производство. От ДАБ-МС е изпратено писмо рег. № УП-6102/ 15.10.2025г., с което е представена административната преписка по издаване на Решение № 2195/ 22.11.2024г. на председателя на ДАБ при МС.

От ответника е представено и писмо рег. № М-9109 от зам.-председателя на ДАНС, в което относно 35 изброени сирийски граждани, различни от жалбоподателката и семейството ѝ, е посочено, че не са представили свидетелство за съдимост, а от дипломатическото представителство в А. е потвърдена информация от представители на Германската федерална полиция за тенденция за злоупотреби с издадени български дългосрочни визи на сирийски граждани, на основание чл. 15, ал. 1 във връзка с чл. 24, ал. 1, т. 22 от ЗЧРБ, които са кандидатствали за статут на временна закрила в Германия.

При така установеното от фактическа страна, съдът прави следните правни изводи:

Процесният отказ за издаване на виза е връчен на жалбоподателката на 06.08.2025 г. а жалбата до съда е подадена на 14.08.2025 г. Следователно, жалбата е подадена в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК от надлежна страна - адресат на индивидуален административен акт, подлежащ на оспорване и е процесуално допустима.

Съгласно разпоредбата на чл. 10а, ал. 4 ЗЧРБ отказите за издаване на визи по чл. 9а, ал. 2, т. 4 ЗЧРБ не подлежат на обжалване по съдебен ред, освен когато лицето претендира засягане на основните права и свободи по Европейската конвенция за защита на правата на човека и основните свободи (ЕКПЧ). В случая жалбоподателката претендира засягане на правото ѝ на личен и семеен живот, закрепено в чл.8 ЕКПЧ. Във връзка с изложеното следва, че за да е допустима жалбата, достатъчно е жалбоподателят да претендира засягане на основни права (каквото е настоящият случай), като дали те действително са засегнати е въпрос, свързан с основателността на жалбата.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

В конкретния случай между страните няма спор, а и от приложените по делото писмени доказателства е видно, че отказът, предмет на делото, е издаден от компетентен орган.

Към датата на издаване на отказа министърът на външните работи със заповед № 95-00-26 от 16.01.2025 г. е възложил на ръководителите на дипломатическите и консулските представителства на Република България да определят с писмена заповед консулските длъжностни лица в съответното представителство, които да съставят, подписват и връчват/съобщават на заинтересованите лица формулярите по образец, съгласно приложение № 7 към чл.34, ал.1 и приложение № 8 към чл.34, ал.2 от НУРИВОВР. Отказът, предмет на делото, е издаден от А. З. в качеството му на 3. в Генералното консулство на Република България в И., Република Турция, който с нарочна заповед №6/13.02.2025 г. на Генералния консул В. В., е определен за консулско длъжностно лице, което може да съставя, подписва и връчва/съобщава на заинтересованите лица формулярите, посочени в Приложение № 7 и № 8 от НУРИВОВР.

Условията и редът, при които чужденците могат да влизат, да пребивават и да напускат Република България са регламентирани в Закона за чужденците в Република България. Едно от изискванията за легално влизане в страната на чужденец, който не е гражданин на ЕС, е да притежава виза и това изискване е валидно по отношение на жалбоподателя. Видовете визи, посочени в чл.9а от ЗЧРБ, се издават от дипломатическите и консулските представителства на Република България - чл.9г от ЗЧРБ и чл.10, ал.1 от НУРИВОВР. Видно от заявлението, жалбоподателката е поискала издаване на виза за дългосрочно пребиваване в Република България вид "D" с цел събиране на семейството. Редът за издаване на визи е регламентиран в Наредбата за условията и реда за издаване на визи и определяне на визовия режим (НУРИВОВР). Съгласно чл. 34, ал.1 от НУРИВОВР не се издава виза на чужденец, когато е налице едно от основанията, посочени в чл. 10 ЗЧРБ. За отказа се съставя формуляр в два екземпляра съгласно образец (приложение № 7), който се подписва от ръководителя на дипломатическото или консулското представителство, като в него се вписва законовото основание за отказ, без да се вписват съображения, засягащи интересите на националната сигурност и се удостоверява датата на връчване/изпращане на заинтересуваното лице.

В разглеждания случай, правното основание за постановения отказ е чл. 10 ал. 1 т. 17 и т.24 от ЗЧРБ. В цитираната т.17 е предвидено, че се отказва издаване на виза или влизане в страната на чужденец, когато не доказват достоверно целта и условията на заявеното пребиваване или транзитно пребиваване, или летищен транзит; а в т. 24 – когато са налице основателни съмнения относно автентичността на приложените документи за издаване на виза, истинността на тяхното съдържание, надеждността на направените от чужденеца изявления или намерението му да напусне страната в рамките на разрешения срок за пребиваване.

Според разпоредбата на чл. 59, ал. 2, т. 4 от Административнопроцесуалния кодекс, административният акт в писмена форма трябва да съдържа изложение на фактическите и правните основания за издаването му. Тези елементи от акта имат за цел да разкрият волята на

административния орган и обстоятелствата, които стоят в основата на постановяването на акта. Включените мотиви подпомагат жалбоподателя да организира своята защита и съответно съда – да упражни надлежно съдебен контрол върху законосъобразността на акта. В случая административният акт е издаден без извършено съгласуване с ДАНС и дирекция „Миграция“ – МВР, които не са изразявали становище по издаване на виза „D“ при вземане на решение за събиране на семейства от ДАБ-МС, следователно мотивите на постановения отказ не се съдържат в техният акт/становище.

Както е посочено в Тълкувателно решение № 16 от 31.ІІІ.1975 г., ОСГК, което в тази част не е изгубило сила, не е необходимо да съвпадат по време издаването на административния акт и излагането на съображенията, по които административният орган е стигнал до едното или другото разрешение. Възможно е мотивите да предхождат издаването на акта и да се съдържат в друг документ, съставен с оглед предстоящото издаване на административния акт. Ако административният акт е издаден на основание на такива подготвителни документи, изложените в тях съображения са такива и за издаването на самия акт. Приложеното с молбата на ответника от 26.11.2025г. писмо рег. № М-9109 от 25.08.2025г. е издадено след постановяване на обжалвания отказ, следователно не е част от административната преписка. На следващо място от съдържанието му се установява, че то касае тридесет и пет сирийски граждани, изброени в него, сред които не е посочена нито жалбоподателката, нито майка ѝ или друг член на семейството ѝ.

В случая от представените писмени доказателства не се установява, въз основа на какви факти е прието, жалбоподателката използва целта на пътуването като предлог за незаконна миграция. Относно условията в т.17 и т.24 от мотивите в отказа не се установява, коя от няколкото изброените в законовите разпоредби хипотези органът е приел, че е налице в конкретния случай.

От представената административна преписка се установява, че ответникът не е извършил дължимата преценка на индивидуалното положение на заявителя, съобразно изискването за прилагане на член 32, § 1 и член 35, § 6 от Визовия кодекс. Според Съда на Европейския съюз държавите - членки разполагат с "широка свобода на преценка", за да могат да установят, дали посочените в тези разпоредби основания препятстват издаването на заявената виза, като дължат преценка на индивидуалното положение на кандидата за виза.

Член 8, ал. 1 от Конвенцията за правата на човека и основните свободи постановява, че "Всеки има право на зачитане на неговия личен и семеен живот, на неговото жилище и тайната на неговата кореспонденция", като (ал. 2) намесата на държавните власти в ползването на това право е недопустима, освен в случаите, предвидени в закона и необходими в едно демократично общество в интерес на националната и обществената сигурност или на икономическото благосъстояние на страната, за предотвратяване на безредици или престъпления, за защита на здравето и морала или на правата и свободите на другите". Аргументи и доказателства за прилагане на изключението не са ангажирани от ответника.

По изложените съображения, отказът е постановен след неправилно прилагане на обсъдените материалноправни норми на ЗЧРБ и след несъобразяване с постановеното от председателя на ДАБ Решение № 12195/ 22.11.2024г. На основание чл. 173, ал. 2, вр. ал. 1 АПК след отмяната за издадения от консулско длъжностно лице отказ административната преписка следва да бъде изпратена на административния орган за ново произнасяне по заявлението на Ф. Х. Ю./ FADL K. Y., за изпълнение на дадените с настоящото съдебно решение задължителни указания, свързани с тълкуването и прилагането на закона.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София- град, І отделение, 65-и състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалбата на Ф. Х. Ю./ FADL K. Y., [дата на раждане] , гражданка на Сирийската арабска република, отказ за издаване на виза D, издаден на 06.08.2025 по заявление IST 25018530V, подадено на 27.06.2025г, постановен от завеждащ консулската служба в Генералното консулство на Република България в [населено място], Република Турция.

ВРЪЩА преписката на административния орган за ново произнасяне по заявлението след изпълнение на дадените с настоящото съдебно решение задължителни указания, свързани с тълкуването и прилагането на закона.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщението до страните.

Съдия: